

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8132/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט א' שטיין

העותר: פלוני

נגד

המשיבים: 1. בית הדין השרעי לערעורים במושבו בבאקה אל
גרבייה
2. בית הדין השרעי בטייבה
3. פלונית

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד ג'האד עזאת נטור

פסק-דין

השופט י' עמית:

לפנינו עתירה להורות על ביטול פסק דינו של בית הדין השרעי לערעורים, שאישר פסק דין של בית הדין השרעי בטייבה בנוגע לגירושין של העותר והמשיבה 3 (להלן: המשיבה).

1. כפי שעולה מהעתירה, תמציתם של דברים, שהעותר והמשיבה נישאו בשלהי שנת 2016, אולם יחסיהם עלו על שרטון. ניסיונות מצד פרנסי העיר להביא את הצדדים להסכמות עלו בתוהו, והעותר הגיש נגד המשיבה תביעת בורות בבית הדין בטייבה. בית הדין הורה על מינוי שני בוררים, והללו פסקו כי על הצדדים להתגרש אולם נחלקו בשאלות רכושיות. העותר ביקש למנות בורר מכריע או לחלופין למנות הרכב בוררים

חדש, ובית הדין הורה על מינוי שני בוררים חדשים מטעמו. שני הבוררים החדשים פסקו גם הם כי על הצדדים להתגרש, וכן פסקו כי המשיבה זכאית לקבל לידיה את המוהר הדחוי שנקבע בחוזה הנישואין בין הצדדים.

בעקבות הדו"ח שהגישו הבוררים, העותר העלה הסתייגויות רבות, הן לגופו של הדו"ח, הן לגבי אופן עריכתו והן לגופם של הבוררים, לרבות טענת פסלות. בהמשך לכך, בית הדין קבע כי דו"ח הבוררים אינו מפורט דיו בנקודות מסוימות והורה לבוררים לעמת את המשיבה עם כל טענות העותר, לשמוע את טענות הצדדים ולהגיש דו"ח משלים בתוך 10 ימים. הבוררים הגישו דו"ח משלים, ולסופו של יום בית הדין אימץ את פסק הבוררות ופסק בהתאם.

2. ערעורו של העותר לבית הדין השרעי לערעורים נדחה. בפסק הדין נקבע כי מורת הרוח שהביעו הבוררים בדו"ח המשלים בעקבות ההסתייגויות שהעלה העותר, אינן מובילות לפסילתם, וכי בחינה עניינית של דו"ח הבוררות מלמדת כי התוצאה שנפסקה היא ראויה. כן נפסק כי העובדה שדו"ח הבוררים הוגש באיחור של מספר ימים אין בה כדי להביא לפסילתו.

3. בעתירה שלפנינו שב העותר ומפרט את טענותיו נגד הבוררים ונגד פסק דינו של בית הדין השרעי בטייבה. בין היתר, נטען כי היה על בית הדין השרעי בטייבה למנות בוררים מקרב בני משפחתם של הצדדים ולא מטעם בית הדין; כי הבוררים ניהלו את ההליך באופן לא הוגן; וכי הבוררים הגישו את הדו"ח שלהם באיחור, ועל כן הוא חסר תוקף. באשר לבית הדין השרעי לערעורים, העותר טוען, בין היתר, כי בית הדין לא התייחס לכל טענותיו בערעור; כי בית הדין שגה בקביעתו כי לבוררים לא היתה דעה קדומה נגדו; וכי מתקבל הרושם שדן יחיד הוא שכתב את פסק הדין של בית הדין השרעי לערעורים, שכן לא ניתן ביטוי לדעתם של יתר חברי ההרכב.

4. דין העתירה להידחות על הסף, ללא צורך בתגובה.

כידוע, בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות בתי הדין הדתיים, והתערבותו מוגבלת למקרים חריגים בלבד של חריגה מסמכות, פגיעה בעקרונות הצדק הטבעי, סטייה מהוראות החוק או כאשר נדרש סעד מן הצדק שאינו בסמכותו של בית הדין הדתי (ראו, בין היתר, בג"ץ 9534/11 פלוני נ' בית הדין השרעי לערעורים, פס' ג' והאסמכתאות שם (27.12.2011); בג"ץ 1557/15 פלוני נ' בית הדין השרעי לערעורים,

פס' 7 (16.4.2015)). לא שוכנענו כי המקרה שלפנינו נכנס בגדרם של מקרים חריגים אלו. טענות העותר בנוגע לאופן התנהלות ההליך בפני הבוררים שמונו; טענת הפסלות שהעלה נגדם; וטענותיו לשגיאות שנפלו בפסק הדין של בית הדין השרעי בטייבה – הן טענות שהועלו בפני בית הדין לערעורים, ובית הדין מצא שלא לקבלן. אמנם, טוב היה עושה בית הדין לערעורים אילו נימק את פסק דינו והתייחס לטענות העותר ביתר פירוט. כך או כך, למקרא טענות העותר עולה כי הן בעיקרן טענות ערעוריות באופיין, שאין בהן כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה, שכאמור אינו משמש ערכאת ערעור על בית הדין לערעורים.

5. אשר על כן, העתירה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתן היום, י' בכסלו התשע"ט (18.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט